

Распалений Антоний се уловилъ въ прижка та на египетската царица Клеопатра. Той си напустналъ всички ти работи, и живѣлъ у нейни ти Александрийски царюви дворове, дѣто ялъ-пилъ и се веселилъ, и най-сетнѣ зелъ да раздава римски ти области на Клеопатрини ти синове. Хитрий Октавий се възползвалъ отъ глупостъ та му, та побудилъ сенатъ тѣ да вдигне бой възъ египетската царица; а Антоний се повдигналъ да я брани. Октавий и Антоний се ударили на морето при западни ти брѣгове на Гръция, у носъ Акциумъ. Клеопатра била заедно съ Антония въ бой тѣ; на часъ тѣ, кога се ударили, тя заповѣдала на корабети си да се върнатъ въ Египетъ. Антоний напустналъ бой тѣ и отишълъ по нея. Слѣдъ това флота та му била разбита; а сухопътна та войска, като останала безъ войвода, прѣминала на Октавиева страна.

Октавий отишълъ въ Египетъ, и се показалъ прѣдъ стѣни ти на Александрия. Тогава Клеопатра се отмѣтнала отъ Антония, и зела да се прѣговаря съ побѣдителъ тѣ. Тя се скрила въ една кула, и заръчала да кажатъ на Антония, че умрѣла. Антоний отъ лудостъ се проболъ съ мечъ тѣ си. Клеопатра се надѣяла, съ умъ тѣ си и съ хубостъ та си, да обърне Октавия на своя страна, както обърнала Юлия Цѣсаря и Антония. Тя била вече на 40 години; нѣ оште не била изгубила хубостъ та си, а, най-много, тя се надѣвала на умъ тѣ си и на искусство то да се нрави. Царица та, като познавала сериозний и сдържаний характеръ на Октавия, на първо виждане го прияла въ чърно облѣкло и съ нажалено лице, много му говорила за Юлия Цѣсаря и му прочела Цѣсареви писма. Нѣ Октавия се отнесалъ съ нея студено въ всичко то ѝ прѣсторване, и намѣрилъ въ нея само едно драгоценно украшение за триумфално то му влизане въ Римъ. Гордѣлива та царица не рачила да доживѣе до такъво унижение, та се отровила. Нашли я прострѣна на златно лѣгло